

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. Перник, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на седми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
МАРИНЕЛА КР. МАРИНОВА-
СТОЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно
гражданско дело № 20211700500318 по описа за 2021 година

С решение № 10 от 19. 02. 2021г., постановено по гр. д. № 00154 / 2020г. по описа на Брезнишкия районен съд, са отхвърлени като неоснователни предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове от "Банка ДСК" АД, ЕИК 121830616, ***, срещу В. С. В., ЕГН *****, съд. адрес: ***, за установяване, че ответникът дължи на ищеца сумата 6145,93 лева - неплатена главница по договор за кредит за текущо потребление от ***г.; сумата 1459,48 лв. – договорна лихва за периода от 10.04.2017г. до 18.10.2018г.; сумата 91,04 лв. – санкционираща лихва за периода от 07.09.2017г. до 18.10.2018г.; сумата 295,35 лв. – законна лихва върху главницата за периода 19.10.2017г. до 11.04.2019г., както и сумата 120 лв. – разходи по изискуем кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.04.2019г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена заповед № *** за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от *** г. и изпълнителен лист от ***г. по ч. гр. д. № 330/2019 г. по описа на

Районен съд-Брезник.

С решението е осъдено "Банка ДСК" АД, ЕИК 121830616, ***, да заплати на В. С. В., ЕГН *****, съд. адрес: ***, сумата 700 лв. - разноси за исковото производство пред РС – Брезник.

Недоволно от решението е останало "Банка ДСК" АД, което чрез юрисконсулт Б.Г., го е обжалвало изцяло. Моли същото да бъде отменено като необосновано и неправилно и предявените икове да бъдат уважени, както и да му бъдат присъдени направените разноси и юрисконсултско възнаграждение. Поддържа жалбата си и в съдебно заседание чрез юрисконсулт Г..

В. С. В., чрез адвокат Г.Б., е подал писмен отговор на въззивната жалба. С него я оспорва като неоснователна. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и обосновано, както и да му бъдат присъдени направените разноси пред Пернишкия окръжен съд. Поддържа писмения отговор в съдебно заседание, чрез адвокат Б..

Въззивната жалба се явява редовна и процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване и подлежи на разглеждане по същество.

Брезнишкият районен съд е квалифицирал исковите по реда на чл. 422 от ГПК. Приел, че ответникът е бил поръчител по договор за кредит за текущо потребление, сключен между банката и кредитополучателката Т. Ф., като след обявяването на сумите по договора за предсрочно изискуеми, поради неплащане на определен брой вноски, което е доведено да знанието на поръчителя В. на 13. 07. 2018г. Приел е, че е изтекъл 6 месечния преклузивен срок по чл. 147, ал.1 от ЗЗД, по отношение на поръчителя, поради което той вече не носи отговорност като поръчител. В тази насока Брезнишкият районен съд се е позовал и на т.4б и т.18 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС. Брезнишкият районен съд е приел, че на основание чл. 7, ал.1 от ГПК, клаузата в т.2 от договора, дерогираща разпоредбата на чл.147, ал.1 от ЗЗД, е нищожна.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение се явява валидно. Същото е постановено от съдия от Брезнишкия районен съд, в рамките на неговата компетентност и в предвидената от закона форма.

Съдът намира, че обжалваното решение се явява допустимо. Налице е правен спор между процесуално правоспособни и дееспособни правни субекти. Налице са положителните процесуални предпоставки за упражняване правото на иск и не са налице отрицателните процесуални предпоставки, водещи до неговото погасяване - за процесните суми е водено заповедно производство по ч. гр. дело № 330 / 2019 г. по описа на Брезнишкия районен съд за сумите, които са предмет на настоящото исково производство. Тъй като заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК заедно с поканата за доброволно изпълнение са били изпратени до длъжника с писмо с п.к. от 01. 04. 2020г. от помощник ЧСИ Р. А. /л.18 от заповедното производство/ и върху поканата за доброволно изпълнение няма отбелязване на дата, а само, че е получена от майката на длъжника Г. Й. В. /л.17 от заповедното производство/ , то съдът намира, че възражението от В.В. с входящ номер 471 от 12. 03. 2020г. на Брезнишкия районен съд е подадено в срок. Разпореждане от 11. 05. 2020г. на Брезнишкия районен съд до банката, че е получено възражение и в едномесечен срок може да предяви установителен иск, е получено от банката на 16. 06. 2020г., като заявителят в срок /с писмо с п.к. от 14. 07. 2020г./ е предявил установителния си иск, поради което същият иск е допустим. Съдът се е произнесъл именно по предявения установителен иск. Следователно обжалваното решение не е недопустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата. Преценявайки изложените доводи, становището на насрещната страна, както и събраните по делото доказателства Пернишкият окръжен съд намира следното :

На ***г. между "Банка ДСК" ЕАД и кредитополучателя Т. Ф. е сключен договор за кредит за текущо потребление. Съгласно този договор банката е

предоставила на кредитополучателя сумата 9 000 лв., която е била усвоена, като е уговорен погасителен план от 120 месечни вноски, включващи главница и лихва в общ размер на 144,93 лв. и месечна такса в размер на 1,40 лв., или общо месечна вноска от 146,93 лв., с падеж 10-то число на месеца. Първата погасителна вноска на е била на *** г., а крайната крайна падежна дата -*** г., или общо сумата 17495,80 лева. При забава е била договорена и санкционираща лихва в сроковете и размерите, уговорени в общите условия /чл. 19, ал. 1 и 2/ към договора. Съгласно чл. 19.2 от ОУ при допуснатата забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни целият остатък от кредита става предсрочно изискуем.

За обезпечение на задълженията на кредитополучателя по този договор за кредит, в него е бил инкорпориран и договор за поръчителство между банката и ответника В.В.. Според договора за поръчителство, то обезпечава изпълнението на задълженията на Т. Ф. по кредит за текущо потребление от *** г. за сумата от 9000 лв. за срок от 120 месеца и при променлив лих. процент, който към датата на скл. на договора за кредит е 14,95% годишно /т. 1 от договора за поръчителство/. Уговорено е, че отговорността на поръчителя се запазва и ако кредиторът не е предявил иск против кредитополучателя в срока по чл. 147, ал. 1 ЗЗД, както и ако крайният срок на договора за погасяване на кредита по т. 2 от договора за кредит бъде продължен по съгласие на кредитора и длъжника /т. 2 от договора за поръчителство/.

Изхождайки от заключението на вещото лице А. М. Б. – А. по съдебно – счетоводната експертиза, което съдът изцяло възприема за компетентно и обективно дадено, както и от устните обяснения и конкретизации на вещото лице, дадени в с.з. на 21. 01. 2021г., съдът приема за установено, че по сметката, служеща за издължаване на погасителни вноски по кредита на Т. П. Ф. са постъпили 8374,74 лева, с която сума банката е отнесла за погасяване на главница - 2854,07 лева; за погасяване на лихва - 5460,15 лева и за погасяване на санкционна лихва 57,52 лева. Остатъчния размер на главницата по погасителен план към 07.09.2017г. (датата на последно погасяване на кредитни задължения) е 5727,76 лева, а съгласно извършените погасителни вноски остатъкът по главницата е в размер на 6145,93 лева. Съгласно погасителния план към 07.09.2017 г. е трябвало да бъдат погасени вноски в

общ размер на 9130,59 лв., а реално погасените вноски са в размер на 8317,22 лв. (главница и лихва). Към датата на последната осчетоводена вноска, по процесния кредит е допусната забава на 4 пълни месечни вноски, дължими към 10.05.2017 г., 10.06.2017 г., 10.07.2017 г., 10.08.2017 г. и забава по част от погасителна вноска, дължима към 10.04.2017 г. Към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист - 12.04.2019 г., непогасената част по кредита възлиза общо на 8117,37 лв., от които главница 6145,93 лв., договорна лихва 1459,48 лв., санкционираща лихва 91,50 лв., законна лихва 300,46 лв. и такса 120,00 лв. Видно от заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза, по договора няма извършена промяна на първоначално уговорения размер на възнаградителната лихва - 14,95% годишно.

С оглед гореизложеното е налице забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни съгласно погасителния план, считано от 07.09.2017 г., което съгласно чл. 19.2. от ОУ е породило право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем. На **26.04.2018 г.** банката е изпратила до кредитополучателя Т. Ф. покана-уведомление, в което е посочено, че поради забавата в погасяване на задълженията по сключен с банката договор за банков кредит от ***г., отпуснат в размер на 9000лв. и на основание предвидените в него условия, банката обявява кредита за предсрочно изискуем, като е посочено, че от датата на получаване на уведомлението цялата непогасена главница става дължима и върху нея се начислява лихва. Поканата-уведомление не съдържа срок за доброволно изпълнение. Такива покани-уведомления са били връчени по реда на чл. 47 ГПК, вр. чл. 18, ал. 5 и чл. 43 ЗЧСИ, чрез залепване на уведомление на 27.06.2018 г. за кредитополучателя Т. Ф., а на 29.06.2018 г. за поръчителя В.В.. Двуседмичния срок за получаване на книжата в канцеларията на ЧСИ е изтекъл за Т. Ф. на 11.07.2018г., а за В.В. – на 13.07.2018г. Горните обстоятелства се установяват от писмените доказателства по заповедното производство от ч. гр. д. № 21262/2019 г. на С. районен съд – л.15 и гърба на л. 15, както и л. 12 и гърба на л.12 от заповедното производство пред С. районен съд., както и л.28 от първоинстанционното производство.

Видно от обстоятелствената част на заключението на вещото лице, касаеща отговора на въпрос № 6, същото е използвало израза „Към датата на

оформяне на кредита като предсрочно изискуем на 19. 10. 2018г.....“, а видно от заключението като отговор на въпрос № 6, вещото лице е използвало израза „От датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем на 19. 10. 2018г.....“. В приложената справка по заповедното производство, също е отбелязана като точка 2.10. – дата на предсрочната изискуемост – 19. 10. 2018г. Това последващо оформяне /обявяване/ на кредита за предсрочно изискуем и посочването на датата 19. 10. 2018г. в други документи, изготвени от банката е правноирелевантно. По делото е от значение, че са били налице предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем към датата, когато са били изпратени поканите – уведомления – 26. 04. 2018г., както и че те са редовно връчени както на кредитополучателя, така и на поръчителя.

След като поръчителят В.В. се явява редовно уведомен на **13. 07. 2018г.** за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, то 6 месечния срок по чл. 147, ал.1 от ЗЗД е изтекъл на 13. 01. 2019г. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, е с дата **12. 04. 2019г.**, поради което не може да бъде реализирана отговорността на поръчителя В. и установителните иски срещу него се явяват неоснователни.

Следователно въззивната жалба се явява изцяло неоснователна, поради което решението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като Пернишкият окръжен съд изцяло възприема мотивите на първоинстанционния съд по реда на чл. 272 от ГПК.

С оглед изхода по делото и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, банката следва да бъде осъден да заплати на В.В. сумата 700лв., представляваща направените от него разноси за адвокатско възнаграждение в производството пред Пернишкия окръжен съд.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, съдът

РЕШИ:

Потвърждава решение № 10 от 19. 02. 2021г., постановено по гр. д. № 00154 / 2020г. по описа на Брезнишкия районен съд.

Осъжда "Банка ДСК" АД, ЕИК 121830616, ***, да заплати на В. С. В., ЕГН *****, съдебен адрес: ***, **сумата 700лв.**, представляваща направените от него разноси за адвокатско възнаграждение в производството пред Пернишкия окръжен съд.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____